"ట్రైనెంగ్, ప్లీజ్!" అన్న మాటలతో [illegible] ఎప్పుడో చూస్తున్న [illegible] దిగులుగా చూసింది టి. సి. [illegible]

"నిమ్మళ్లె [illegible] ... [illegible] టిక్కెట్ [illegible]" కొంచెం [illegible], అడిగాడు. సమాధానం చెప్పకుండా ఎదుట [illegible] కార్డుని [illegible] చూస్తున్న [illegible] వైపు తిరిగింది. టి. సి. కి [illegible]

"[illegible] ఉన్నాడో [illegible] ఈమె [illegible] టిక్కెట్టేది?"

"[illegible] ... [illegible] ... అని [illegible]" అంటూ మళ్ళీ [illegible] తను [illegible]

"[illegible] వేషం బాగా వేసుకుని టిక్కెట్టు లేకుండా ప్రయాణం చేస్తున్నావా? నీ అందం చూసి వదిలేస్తాననుకున్నావా? ఎక్కడ్నుంచి వస్తున్నావు? [illegible] కట్టాలి?" వెటకారం ధ్వనించింది టి. సి. గొంతులో.

"[illegible] ... అదికాదండీ ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]" [illegible] పెట్టింది.

"[illegible] కథ ... [illegible] [illegible] పెద్ద [illegible] ఉన్నా [illegible] — [illegible] మరో [illegible] [illegible] ..." [illegible] ఉండగానే [illegible] [illegible] స్టేషనులోకి వచ్చి ఆగింది. ఆ అమ్మాయి దిగే వరకు అక్కడే నిలుచున్నాడు టి. టి. టి. సి. కి [illegible] పెట్టి ఎవరి [illegible] [illegible] దృష్టి [illegible] దిగింది రమ. [illegible] దిగిన వాళ్ళంతా [illegible] చూసు [illegible] సామాన్లు [illegible] స్టేషను బయటికి పోతున్నారు. స్టేషను [illegible] ఎటు వెళ్ళాలో తోచని రమ [illegible] అలాగే నిలుచుండి పోయింది. జనం వెలవెలబడిపోయారు. [illegible] మయిపోగానే అందరూ వెళ్ళి పోయిన ఖాళీ [illegible] వెలవెలబోతూ ఉంది. [illegible] అక్కడక్కడ ఒకరిద్దరు [illegible] వాళ్ళు [illegible] ఉన్నారు. [illegible] కదలని రమ [illegible] వెళ్ళాలో, ఎక్కడికి వెళ్ళాలో అర్థం కాలేదు. ఎందు కిలా చేసింది తను? అమ్మా, నాన్నా జ్ఞాపకం వచ్చారు. కడుపునిండా ఉన్న దుఃఖం కళ్ళలోకి [illegible]. ఎండ [illegible]

ఏమిటి ప్రభూ!

అవతార పురుషులకి
ఆయుర్దాయం పొయ్యావు
మహామహుల్ని
సహంలోనే లాక్కుపోతావు
నిజమే, ఒప్పుకుంటాను, కానీ
చెప్పుకోకుండా ఉండలేను.
మహతిని మహికి దించావు
ఒక మహామహుడి కంఠంలో ఉంచావు
మధుర మంజుల స్వరాలు పలికించావు
మమ్మల్ని వివశుల్ని చేశావు. 'ఆహా' అనిపించావు
నిజమే నీకు ఋణపడి ఉన్నాం
ని సంగీతం కొంత విన్నాం
హఠాత్తుగా ఆ కంఠాన్ని ఆపెయ్యాలా?
ఘంటసాలని మరి మాకు లేకుండా చెయ్యాలా?
ఏమిటి ప్రభూ నీ న్యాయం!
ఏమిటి ఈ అన్యాయం!!

—ప్రేమేంద్ర

[illegible] ఆకలికి గోల పెడు తున్నాయి. బిక్కుబిక్కుమంటూ నలు వైపుల చూస్తోంది. దూరాన కొందరు కుర్రాళ్ళు గుంపుగా కూడి తననే చూస్తూ మాట్లాడుకోవడం సన్నగా వినిపిస్తోంది.

"కొత్త పిట్టలాగుంది రోయ్! భలే పసందుగా ఉంది. ఒక [illegible] [illegible]" ...

"పాపం ... ఎవరో ఆ పిల్ల ... [illegible] కొందుకురా ... పదండెహె పోదాం."

"అబ్బ! బుద్ధిమంతుడు బయలు దేరాడయ్యా ... మ [illegible] ఉండు. మేము వెళ్ళి సంగతేమిటో కను క్కుంటాం."

"ఓరేంయ్! చెపుతూ ఉంటే వినం డిరా ... పాపం ఊరు కొత్తలా ఉంది."

"అందుకేరా ... మనమే [illegible] ఊరంతా చూపిద్దాం."

ఈ సంభాషణ చెవుల్లో సీసం పోసి నట్లు బాధపెడుతూ ఉంటే ఒంట్లోంచి వణుకు ప్రారంభమయింది. దిక్కు తోచడం లేదు. ఇంకాసేపు ఇలాగే ఉంటే వాళ్ళు తన మర్యాద దక్కనిచ్చేట్టు లేరు. ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుని స్టేషను బయటకు వచ్చింది. వెనక్కి చూడక పోయినా, వాళ్ళు తనని వెంబడిస్తున్నట్టు పసికట్టింది. [illegible] [illegible] [illegible] వేగం పెంచింది. ఒళ్ళంతా చెమటలు కమ్ముకుంటున్నాయి. గమ్యం లేకుండా నడుస్తోంది. పది గజాలు నడిచేసరికి అక్కడి టెలిఫోను ఎక్స్చేంజి ఆవరణ ఎదురుగా కనిపించింది. ఆలోచనలు కట్టిపెట్టి అందులో జొరబడింది. 'లోనికి రాకూడదు' అన్న బోర్డు ఆమె చూడలేక పోయింది. ఒక్కక్షణం అక్కడే నిలిచి పోయి ముఖాన్ని పట్టిన చెమట తుడుచు కుంటూ తల ఎత్తింది. ఎదురుగా ఆఫీసు గదిలో కూర్చున్న ఆఫీసరుగార్ని చూడగానే నాన్నగార్ని చూసిన ట్లనిపిం చింది. ఒక్క ఉదుటున ఆయన వద్దకు పరుగు తీసింది. తీరా దగ్గరకు వెళ్ళాక ఏదో తెలియని భయం పట్టుకుంది. మాటా పలుకూ లేకుండా నిలిచిపోయింది. అలికిడికి వంచిన తల ఎత్తకుండానే పక్కకు చూశారు ఆఫీసరుగారు. పచ్చని పాదాల మీద నీలం రంగు వెడల్పు జరీ అంచు పట్టు పరికిణీ కదులాడుతూంది. దృష్టిని పైకి పోనిచ్చారు. లేత నీలం నైలెక్సు కండువా ఒంటికి అతికినట్టు, అప్పుడే తల ఎత్తుతున్న యవ్వనపు పరువాలను కప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్న నీలం చికెన్ బ్లౌజు. పచ్చని మెడపై మెరుస్తున్న సన్నని లాకెట్టు గొలుసు [illegible] గడ్డం. [illegible] ముక్కు.

విశాలమయిన కళ్ళు [illegible] ముఖంతో [illegible] ఉన్న రమను చూసి [illegible] [illegible]

"[illegible] [illegible]"

"[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ..." అంటూ [illegible] ముఖం [illegible] [illegible] [illegible] బడింది. [illegible] [illegible]

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ఈ పిల్ల [illegible] ఏమిటో? [illegible] వచ్చిందో [illegible] [illegible] కాగితాలు కూడా [illegible] ఆమెను [illegible] చూశారు. [illegible] వయస్సు [illegible] పిల్లలు [illegible] మయిన [illegible]

"నన్ను పిలిచారా, సర్?"

"[illegible] చూడమ్మా, ప్రభావతీ! ఈ అమ్మాయి ఎవరో, [illegible] కను క్కో, తల్లీ! అలా డార్మిటరీలోకి తీసుకుని వెళ్ళి [illegible] [illegible] [illegible] ఎందుకో చాలా భయ పడ్డట్టు కనిపిస్తోంది."

"అలాగే, సర్! రండి" అంటూ ప్రభావతి ఆమెను లోపలున్న పెద్ద [illegible] గుండా [illegible] డార్మిటరీలోనికి తీసుకు వెళ్ళింది. విశాలమయిన హాలులో మధ్యగా ఒక్క పెద్ద బల్ల. దాని చుట్టూ కుర్చీలు. బల్లమీద రకరకాల మాగజైన్లు అస్తవ్యస్తంగా పడి ఉన్నాయి. కొంత మంది అమ్మాయిలు ఆ కుర్చీలలో కూర్చునిమాగజైన్లు తీసి చదువుతున్నారు. మధ్య మధ్యలో ఏదో చర్చించుకుంటు న్నారు. ఒక పక్కగా ఇద్దరమ్మాయిలు కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నవ్వుకుం టున్నారు. గోడవారగా ఒక పక్క భోజనం చెయ్యడానికి వీలుగా బల్లా, కుర్చీలు అమర్చబడి ఉన్నాయి. అక్కడ ముగ్గు రమ్మాయిలు కూర్చుని భోజనాలు చేస్తు న్నారు.

"శారీ! ఈ రోజు గుత్తివంకాయ కూర నేనే వండాను. రుచి చూచి ఎలా ఉందో చెప్పు" అంటూ అందులో ఒకామె తన కూర పక్కనున్న ఆమె గిన్నెలో వేసింది.

"బాబోయ్! అంత కారం! నేను తినలేను, బాబూ!"

— రోహిణి

"నీ కిష్టమయితే ఇలా వడ్డెయ్యి. రమణ వండిన కూర నేను మాత్రం తిన కూడదా ఏం?"

"ఎందుకు తినకూడదూ? నువ్వు మేం వండిన పదార్థాలు తింటావో, లేదో అని."

"నిక్షేపంలా తింటాను. నాన్ వెజి టేరియన్ డిష్ కాకపోతే సరి."

ఇలా మాట్లాడుకుంటూ వారు భోజనాలు చేస్తున్నారు. ఆయా వాళ్ళకి మంచి నీళ్ళు వడ్డన చేస్తూంది.

ఒక అమ్మాయి అప్పుడే వచ్చింది. డ్యూటీకి వెళ్ళబోతూ అద్దం ముందు నిలబడి తన సౌందర్యానికి మెరుగులు దిద్దుకుంటూంది.

డ్యూటీ అయిపోయిన అమ్మాయిలు ఇద్దరు వాడిపోయిన ముఖాలతో వచ్చి అక్కడి వాలు కుర్చీలలో జారబడ్డారు ఉస్సురంటూ.

"అయ్యో! కాంటీనుకు వెళ్ళి కాఫీ తెస్తావా?" అంటూంది అందులో ఒక అమ్మాయి. ఇదంతా చూస్తూ ఉంటే ప్రపంచంలో ఆనందమే కాని, దుఃఖం ఎక్కడా లేదేమో అనిపించింది రమకు.

కొత్తపిల్ల ఎవరో వచ్చింది అనుకుంటు అంతవరకు ఎవరి ధోరణిలో వారు ధ గోల ధ్వని చేస్తున్న వారంతా వా దనలు మాని రమను చూసి విలాసంగా ప్రక్క వైపు చూశారు. పోలంతో ఒక వీరి జడలోని జారిన పూలమొగ్గలు విశ్లే

వాతావరణం చోటు చేసుకుంది. పిరివారి ధోరణి పట్టించుకోకుండా, ప్రభావతి రమను పక్క గదిలోకి తీసుకుపోయింది. అది కూడా శుభ్రపరిచిన ముందటి గది అంత విశాలంగానూ ఉంది. అందులో ఒక పక్కగా రెండు కుర్చీలు, ఒక బల్ల, దాని మీద ఒక ఫోను ఉన్నాయి. మిగిలిన స్థలమంతా వరుసగా మూడు అంతస్తుల మంచాలు, పక్కలు అమర్చబడి ఉన్నాయి. ప్రభావతి రమను తీసుకుని వెళ్ళి ఒక కుర్చీ మీద కూర్చోమని, తను ముందు గదిలో ఆయాతో రెండు టిఫిన్లు, రెండు కాఫీలు తెమ్మని ఆదేశించి, ఇక్కడ రమ దగ్గరకు వచ్చింది.

బంగారు ప్రతిమలా ఉన్న రమను చూస్తే ఎవరికైనా కన్ను తిప్పుకోవడం కష్టమే. మబ్బుచాటు చంద్రబింబంలా మలినమయిన రమ ముఖంలోకి తేరిపార చూడసాగింది ప్రభావతి. ఆయా ఫలహారం ప్లేట్లు బల్ల మీద పెట్టింది. అంతవరకు ఆ గది నలుమూలలా తన విశాల సోగ కళ్ళతో పరిశీలిస్తున్న రమ, ప్లేట్ల తట్టుకు ఒకసారి తిరిగి చూసింది. ఎదురుగా చిరునవ్వుతో తననే గమనిస్తున్న ప్రభ 'తిను' అన్నట్లు సంజ్ఞ చేసింది. ఎన్నాళ్ళయిందో భోజనం చేసి అన్నట్లు ఆవురుమంటూ ప్లేటు ఖాళీ చేసింది. అది చూసిన ప్రభ తన పళ్ళెం కూడా ఆమె ముందుకు తోసింది.

గ్లాసు నీళ్ళు [illegible] మంచినీళ్ళు తాగు[illegible] క్రమంగా తిను పడుతూ, "ఇంక చాలండి" అంది. అంటు మాటలే రాకున్న ఈ [illegible] బొమ్మ పలుకుతోందే! అని తృప్తి పడింది ప్రభ. రమకు కాఫీ ఇచ్చి, తను ఫలహారం చేస్తూ, "ఇప్పుడు చెప్పమ్మా— ను వ్వెవరివి? ఎందు కింత భయపడ్డావు? ఈ ఊరు కాదా?" అంది.

"కాదండీ. నేను ఇంట్లోంచి వచ్చే [illegible] కాదే శారు" అంటూ [illegible] మొదలు పెట్టిం దా [illegible].

ప్రభ [illegible] తోచలేదు. ఆ [illegible] ఉండిపోయింది.

"ఈ ఊళ్ళ మీ [illegible] లేవ రమా ఉన్నారా?"

"ఊఁ. మా మామయ్య ఉన్నాడు. పేరు వెంకట్రావు, అడ్రెసు తెలియదు. ఫోనుకూడా ఉంది."

"ఆయన కేం పని?"

"ఏమో నాకు తెలియదు. నంబరు 2031."

"ఉండు, పిలుస్తాను. హలో టూ జీరో త్రీ వన్! వెంకట్రావుగారి ఇల్లేనా అండీ ... రాంగ్ నెంబరా ... సారీ అండీ... పెట్టేయండి ... ఏమమ్మా, నెంబరు మరిచిపోయావా?"

"అవునండీ... త్రీ జీరో టూ వన్."

ఆ నంబరు కూడా పిలిచింది ప్రభ. అది ఒక ఆఫీసు. ఇంక లాభం లేదని డైరెక్టరీ తీసి వెంకట్రావు పేరున్న నంబర్లన్నీ పిలిచి చూసింది. వాటిల్లో ఏదీ రమకు మేనమామలు కాలేదు. ప్రభ విసిగిపోయింది. ఏం చెయ్యాలో తోచక ఆఫీసరుగారి దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ పిల్ల దగ్గర నుంచి ఏమీ రాబట్టలేక పోయానని జరిగినదంతా చెప్పింది. ఆఫీసరుగారు వింటగా విన్నారు. "సరేలే, అమ్మా, ఈ రోజు ఆపిల్లని మీ ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళు. మీ చెల్లెళ్ళు ఉన్నారు కనుక మంచిగా బుజ్జగించి అసలు సంగతి రాబట్టడానికి ప్రయత్నించు. వయసులో ఉన్న పిల్లని ఎలా వదిలేస్తాం? రేపు తరువాతి సంగతి ఆలోచిద్దాం."

ప్రభావతికి అమ్మ, అన్నదమ్ములు ఎవరూ లేరు. పెద్దకూతురు రమణ తనే సంపాదనపరురాలు. ముగ్గురు చెల్లెళ్ళు, తల్లి. కుటుంబ భారం తనే భరిస్తోంది. పెద్దలు సంపాదించి పెట్టిన ఇల్లు మాత్రం తల దాచుకోవడానికి మిగిలింది. ఆ ఇంట్లో అయితే ఆడపిల్లల మధ్య చనువుగా ఉంటుందని ఆఫీసరుగారి ఆశయం. అందుకే రమను ప్రభకు అప్పగించా రాయన.

ఇంటికి వెళ్ళగానే చిన్న చెల్లెలు రాధ ఎదురు వచ్చింది.

"అక్కా! నాకు చాకలెట్లు తెచ్చావా? ఈ అక్క ఎవరు?" అంటూ ప్రభను వాటేసుకుంది.

"నీకు చాకలెట్లు తెచ్చానమ్మా, ఇదిగో. మరి నా బహుమతి ఏది?"

"ఇదుగో" అంటూ రాధ ప్రభ రెండు బుగ్గలూ ముద్దు పెట్టుకుంది.

"నా బంగారు చెల్లి! అమ్మ ఏం చేస్తోంది?"

"నీకోసం టిఫిన్ చేస్తోంది అక్కా. మరి ... శాంతక్కా, పీతక్కా సినిమాకి వెళ్ళారు. నన్ను తీసుకెళ్ళమంటే వద్దుపో అన్నారక్కా. మరి ... వాళ్ళకి వాతలెట్టవా?"

"అలాగేనమ్మా. మనిద్దరం ఈ కొత్త అక్కతో వెళదాంలే సినిమాకి. కాసిని మంచినీళ్ళు తెచ్చి పెట్టు. కూర్చో రమా. అమ్మని పిలుస్తాను." బొద్దుగా, ముద్దుగా నాలుగేళ్ళుంటాయేమో రాధ ముద్దొచ్చింది రమకు. తనకు చెల్లెళ్ళు లేరు కదా అనుకుంది.

వంట ఇంట్లోకి వెళ్ళిన ప్రభ, తల్లితో రమ గురించి చెప్పింది.

"ఈ తంటసం నెత్తికెక్కించుకున్నావేమిటే? మనకున్న సమస్యలు చాలవా? హాయ్యో! ఇంట్లోంచి లేచి వచ్చిన పిల్ల మన ఇంట్లో మాత్రం స్థిమితంగా ఉండ గలదంటావా? ఏమిటో, ఎప్పుడూ ఏదో తెచ్చి పెడుతూ ఉంటావు ..."

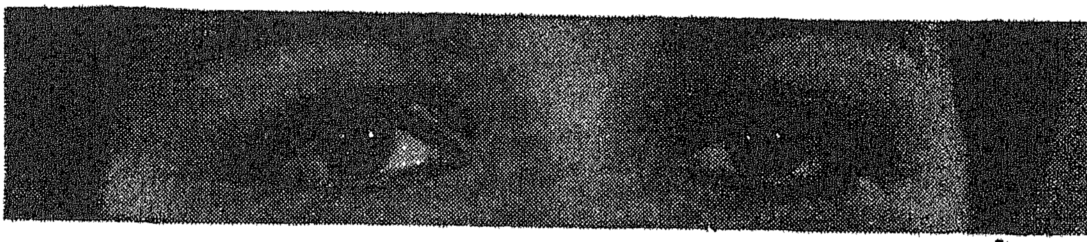

కళ్ళజోడు లేకుండ మెరు కంటి చూపు పొందగలరు!

మీకు ఇంతకన్న ఎక్కువ ఆనందాన్నిచ్చే వార్త మరొకటి ఉంటుందా!

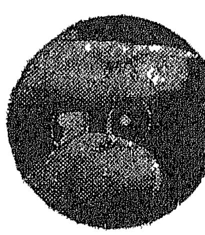

'కాంటాక్ట్ లెన్స్'లను వాడండి

ఈ 'కాంటాక్ట్ లెన్స్'లు హ్రస్వదృష్టి, దూరదృష్టి మరియు అఫాకిక్ (కాటరాక్టు ఆపరేషను పిమ్మట), కెరాటోకోనస్, అనిసోమెట్రోపియా, అనిసికోనియా, పోలియోపియా మొదలైన దృష్టిదోషములు కలవారికి ఉత్తమమైనవి.

'కాంటాక్ట్ లెన్స్' లను మీ కంటి పాపలకు మీకు మీరే అనాయాసంగా పెట్టుకోవచ్చును... తీసివేసుకోవచ్చును — కొద్దిదినములు అభ్యాసంతో. మీ కళ్లకు పెట్టుకొన్న తరువాత 'కాంటాక్ట్ లెన్స్'లు ఇతరులకు అగుపించవు. కనుక మీ సుందర ముఖంలో ఏ మార్పూ [illegible]

మీ కంటి వైద్యుని సంప్రదించండి

ఇతర వివరములకు: ఆసియా కాంటాక్ట్ లెన్స్ లేబొరేటరీ

ఫోన్స్:

ల్యాబొరేటరీ: 18, [illegible] అవెన్యూ, [illegible] రోడ్, మద్రాసు-31. 662600 83722 82595

కార్యాలయము: 5-G, వీరభద్ర అయ్యర్ స్ట్రీట్, నుంగంబాక్కం, మద్రాసు-34.

"ఎవరిగమ్మా [illegible] ఉంటే నే నెలా కదన గలను? సీ, శాంతి వస్తారుగా? వాళ్ళకి అప్పచెప్తాను. ఒక సారి అటు వచ్చి చూస్తా రేమిటి?"

"అఁ. చూసేదేమిటి లే! [illegible] ఉంటుందిగా? [illegible]"

"సరే ... నీ ఇష్టం."

* * *

మరునాడు [illegible] బయలుదేరింది ప్రభావతి [illegible] కబురు పంపారు [illegible].

"ఏమమ్మా, ఎలా ఉంది ఆ పిల్ల? వివరాలు చెప్పిందా?"

"[illegible] ఉంటే చాలా [illegible], సర్! [illegible] పెళ్ళి చేయకున్నారుట. [illegible] ఈ పిల్లను నానా హింసలు పెడు తోందిట."

"అందుకని పారిపోయి వచ్చిందా? ఇదేమయినా సినిమా అనుకుందా? జీవితం, అమ్మా, జీవితం."

"అంతే కాదండి. నవలో బాగా డబ్బున్న వాడు పెద్ద ఉద్యోగస్తుట— రెండో పెళ్ళివాడి కిచ్చి పెళ్ళిచెయ్యా లనుకుంటున్నారుట. వారం రోజుల్లో ముహూర్తంట. ఈ పెళ్ళి నా కొద్దు మొర్రో అంటూ మొత్తుకుందిట. అంత డబ్బూ, ఆఫీసరు మొగుడూ అందరికీ కావాలంటే వస్తాయేంటి? నోరు మూసుకుని పడి ఉండు అందిట సవిత్తల్లి. తండ్రి ఏమీ మాట్లాడలేడుట. అంతే కదండీ? పాపం తల్లి లేకపోతే తండ్రి పినతండ్రితో సమానం అంటారు ఇందుకే ... డబ్బు ప్రేమను పైకి రానీయదు."

"ఇదేమిటమ్మా ను వ్వేడుస్తున్నావు? బాధపడకు. పాపం ఇంకొక నాలుగు రోజుల్లో ఆ అమ్మాయి విషయం వాకబుచేసి వాళ్ళ ఇంటికి పంపుదాం. అంతవరకూ నీ కి శ్రమ అప్పదు. మా ఆవిడ ఊళ్ళో లేదు కాని, మా ఇంటికే తీసుకుని వెళ్ళేవాణ్ణి."

"నాకు శ్రమ ఏమీ లేదు, సర్! కాని, ఇంట్లోంచి వచ్చేసిన అమ్మాయి ... [illegible]గా ఇక్కడయినా ఉంటుందో, లేదో [illegible] చెల్లెళ్ళతో కలిసిపోయి సరదాగానే ఉందనుకోండి. వాళ్ళు వాళ్ళ సంగతి ఏత్తిలేమాత్రం అడిగెను చెప్పదు సరికదా ఏడుస్తుంది. ఇంత చక్కని పిల్లను ముసలాడికి కట్టి పెట్టాలని ఎలా తోచిందో వాళ్ళకి!"

అంతా మౌనంగా వింటూ ఉన్న ఆ[illegible]గారు— "[illegible]మ్మా. నీ పని [illegible]" అన్నారు.

* * *

రమ [illegible] ఇంటికి వచ్చి [illegible] అయింది. [illegible]

"[illegible] కన్నవిడి సంపెది[illegible] అమ్మ ఎండ [illegible] ల్తోంది. [illegible] నేనూ, శాంతి ఒక్కపెట్టయినా [illegible] ఆవిడగారు మహారాణి లాగ హాయిగా అరగిస్తోంది. అందుకే చెటికీ నీళ్ళు పొద్దుపుగాని రా వంటున్నాను. తప్పా?"

"ఆ పిల్ల కలవాయి లేదేమో. ఎందుకే బాధపడతావు? పోనిస్తూ" అంది తల్లి.

ప్రభ కేం చెప్పాలో తోచలేదు. 'ఏ కోణం నుంచి చూసినా రమలో సవిత్తల్లి బాధలలో కష్టపడుతున్నాన్న ఛాయలు కనిపించడం లేదు. అతి గారాబంగా పెరిగిన గొప్ప ఇంటి పిల్లలాగ ముట్టు కుంటే కందిపోతుందేమో అన్నట్లుంది. అసలు ఈ పిల్ల చెప్పిన కథ నిజమో, అబద్ధమో తెలియడం లేదు. ఇంకా ఎన్నాళ్ళిమె నింట్లో పెట్టుకోవాలో? ఆఫీసరుగారు ఈ విషయమే మరిచిపోయిన ట్లున్నారు' అనుకుంటూ ఉండగా శాంతి వచ్చి, "అక్కా! నీ కో మంచి విషయం చెప్పాలి. ఇలా రా." అంటూ గదిలోనికి తీసుకు వెళ్ళి రహస్యం చెబుతున్నట్లు ఏదో చెప్పింది.

ప్రభ ఆశ్చర్యాని కంతులేదు. "నువ్వు చెప్పేది నిజమనటే?" అంది. "నిజం, అక్కా, నీతోడు. ఏదో నవల చదివిందిట. అందులో హీరోయిన్ ఇలాగే పారిపోయిం దిట. ట్రెయిన్‌లో హీరో కనిపించి టిక్కెట్టు సొమ్ము చెల్లించి తన ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళాడుట. అతను చాలా ధన వంతుడుట. తల్లిదండ్రులకు కొక్కడే కొడుకుట. వాళ్ళ అమ్మా, నాన్నా కూడా ఈ హీరోయిన్ని ఎంతో ప్రేమతో ఆదరించి వాళ్ళ అబ్బాయి కిచ్చి పెళ్ళి చేశారుట. అప్పుడు పిల్ల తాలూకు వాళ్ళు వచ్చి ప్రమాణం చెప్పుకున్నారుట. అది చదివాక అందులోని థ్రిల్ చూడాలని బయలుదేరిందిట. సూట్‌కేసూ లేదు. ఏమీ లేదు. స్నేహితురాలి ఇంటికి వెళుతున్నానని చెప్పి వచ్చేసిందిట. హీరో యిన్ టిక్కెట్టు కొనుక్కోకూడదుగా? అందుకే కొనలేదుట. తీరా ట్రైన్లెక్కాక గుండెలు దడదడ లాడాయిట. కాని, మళ్ళీ ఎప్పొంచరు గుర్తుకు వచ్చి ధైర్యంగా ఉండాలనుకుందిట. ఎందుకయినా అవ సరమవుతే ఉంటాయని రెండు వంద రూపాయి నోట్లు కూడా తెచ్చుకుందిట. అవి తన దగ్గిరే ఉన్నాయి. నాకు చూపిం చింది. ట్రెయిన్లో టి. సి. టిక్కె ట్టడిగాడుట. అందులో ఎవరో అంద

ధర్మం

ప్రపంచంలో స్త్రీ చేయ వలసిన పనల్లా కుమార్తెగా, సోదరిగా, ఇల్లాలుగా, తల్లిగా తన కర్తవ్యం తాను నిర్వర్తించి. సంతృప్తి చెందడం.

—స్టీలే

మయిన యువకుడూ ఉన్నాడుట. అతను ఇస్తాడు లెమ్మనుకుని ఊరుకుం దిట. తీరా టి. సి. గట్టిగా గద్దించేసరికి తన దగ్గర డబ్బున్న మాట కూడా జ్ఞాపకం లేనంతగా ఖంగారు పడిపోయిం దిట. ఈ స్టేషనులో దింపేశాట్ట. ప్లాటుఫారం మీద ఎవరో రౌడీలు వెంట బడితే మీ ఎక్స్ఛేంజి లోనికి పరుగెత్తి వచ్చిందిట. ఇదీ కథ. కొంతంతా ఈ కథ చెప్పి తెగ నవ్వడం మొదలు పెట్టింది. నీ దగ్గర బుడిబుడి రాగాలు తీస్తుంది కాని, అది లా అమ్మాయికి బాధే లేదక్కా! ఇంకొక నాలుగు రోజు లుండి మనతో ఈ ఊళ్ళో చూడవలసిన ప్రదేశాలు చూసి వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళిపోతుందిట. వాళ్ళునాన్నగారికి ఉత్తరమైనా రాయ కుండా సడెన్‌గా వెళ్ళి ఆశ్చర్యంలో పడెయ్యా లంటోంది. నీతో అప్పుడే చెప్పద్దందక్కా. మళ్ళీ అడక్కు, నన్ను చంపుతుంది" అంటూ ప్రాధేయ పడు తున్న శాంతిని చూస్తే నవ్వొచ్చింది ప్రభకు.

ఈ కథ ఆఫీసరుగారికి చెప్పనా వద్దా, ఇదయినా నిజమువునో కాదో అని ఆలో చిస్తూ ఆఫీసులో అడుగు పెట్టింది ప్రభ.

"ప్రభావతీ! ఇటు రా అమ్మా" అన్న ఆఫీసరుగారి పిలుపుతో ఆలోచన కట్టు కట్టి పేసి ఆటువైపు వెళ్ళింది. ఆయన ఎదురువైపు కుర్చీలలో మధ్య వయస్సు నులో ఉన్న ఒక స్త్రీ, ఒక పురుషుడు కూర్చుని ఉన్నారు. బహుశా దంపతు లేమో. ఖరీదయిన దుస్తులు. చూస్తే బయట ఆగి ఉన్న కారు యజమాను లేమో ననిపించింది. తను లోపలికి వెళ్ళగానే — "ఈమేనండీ ప్రభావతి. అమ్మాయ్! ఈమె శ్రీమతి రాజేశ్వరి. రమ తల్లిగారు—సవితితల్లి కాదుసుమా! ఈయన శివకుమార్. రమ నాన్నగారు. హైదరాబాద్‌లో ఛీఫ్ ఇంజనీరు. రమ ఒక్కతే వీళ్ళకు." ప్రభావతి తను మేలు కునే ఉన్నానా అని భ్రమపడుతూ యాంత్రికంగా వారికి నమస్కరించింది. పక్కనే ఉన్న కుర్చీ చూపించా రాయన.

"ప్రభావతీ! నాలుగు రోజుల క్రిందట పేపర్లో రమ ఫొటో పడింది, నువ్వు చూడలే దనుకుంటాను. నేను వెంటనే వీరికి ట్రంక్‌కాల్ బుక్ చేశాను. రమ ఏదో నాటక మాడుతున్నట్లు తోచింది. నేను మాట్లాడేసరికి రాజేశ్వరి గారు ఫోను ఎత్తారు. ఆయన ఊళ్ళో లేరని చెప్పారు. పిల్ల క్షేమంగా ఉన్నదన్న సంగతి విని ఆవిడ సంతోషం చెప్పలే నంత. ఒక్కసారి ఫోను దగ్గరకు పిలవండి, మాట్లాడతాను అన్నారు. కాని, మా ఇంట్లో ఫోను లేదని నేను చెప్పాను. రోజూ నీతో చెప్పాలనుకుంటూనే—వీరు వచ్చాక కథకి ముగింపేమిటో, అసలు మొదలెక్కడ ఉందో తెలుసుకోవచ్చని నీకు కూడా చెప్పకుండా ఊరుకున్నాను. ఇదుగో, ఇప్పుడే వచ్చారు. అమ్మాయిని చూడాలని చాలా ఆత్రపడుతున్నారు. ఈ రోజు నీ డ్యూటీకి వేరే ఏర్పాటు చేశాను. వీరిని తీసుకుని నువ్వు మీ ఇంటికి వెళ్ళమ్మా."

"మీరుకూడా రావాలి, సర్!"

"నే నెందుకమ్మా! ఊం పదే. పదండి."

* * *

గుమ్మంలో కారాగిన చప్పుడు విని కిటికీలో నుండి చూసిన రమ ఒక్క గంతు వేసి, "మా కారు వచ్చింది, పిన్ని గారూ!" అంటూ పరుగెత్తి వీధిలోనికి వచ్చింది. ప్రభ తల్లి అర్థం కాక తెల్ల బోయి చూస్తూ ఉండిపోయింది. రమ కారు దిగుతున్న తల్లిని గట్టిగా వాటేసు కుంది. పరిసరాలు పరికించకుండా రాజేశ్వరి కూతుర్ని పొదివి పట్టుకుని "ఏకం తక్కువయిందనే, తల్లీ, ఇలా చేశావు?" అంటూ కన్ను మిన్ను ఏకంచేసి ఏడవసాగింది.

ప్రథమ చికిత్స

సాధారణంగా పిల్లలుగాని, పెద్దలు గాని చిన్న లేక పెద్ద ఉపాయాలకు గురి అవుతూంటారు. అప్పుడు కంగారు పడక ప్రథమ చికిత్సలు చేసి ఆ తరవాత డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళాలి. ప్రతి దానికి డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళ వసరం లేదు. అంటే ముక్కులో ఏదన్నా చిక్కుకుంటే, లేదా కంట్లో ఏదన్నా పడితే అన్న మాట.

పాము కరిస్తే చికిత్స చేయు విధం:

దీనికంటె ముందర పాము కరిస్తే లక్షణాలను గమనిద్దాము.

కరచిన స్థలమందు ఒక ఇంచ్ తరవాత పైన రెండు పళ్ళ గుర్తులు కనబడతాయి.

కరచిన వాని శరీరం నలుపు రంగుకి గాని లేదా పచ్చ రంగుకి గాని మారుతుంది.

నోటి నుంచి నురుగు వస్తుంది.

కంటిచూపు నశిస్తుంది.

స్పర్శజ్ఞానము పోతుంది.

తరవాత చికిత్సచేసే విధానమును తెలుసుకుందాం.

మొదట కరచిన చోటకంటె పై భాగం ఒక్కతో లేక తాడుతో గాని గట్టిగా కట్టు కట్టాలి. ఇట్లు కట్టు కట్టుట వలన రక్తం పైకి వెళ్ళుటకు అవకాశం లేదు. తరవాత కరచిన చోట పదునైన కత్తితో గాని లేదా బ్లేడుతో గాని రక్తం తీయాలి. (ఇక్కడ కొంచెం గమనించదగిన విషయ మేమంటే కత్తి లేక బ్లేడు తుప్పు పట్టింది పనికి రాదు.) ఆ స్థలమున పొటాషియమ్ పర్మాంగనేటు వేసి దానిపైన నిమ్మకాయ రసమును పిండాలి. లేదా ఈ కరచిన భాగమును ఇనుప కడ్డీతో బాగుగా కాల్చవలెను. లేకపోతే కర్రలోగాని, కత్తితోగాని వేడిచేయాలి. పై విధంలో చెప్పిన విధంగా చేసి అప్పటికి లతని (కరచినవాని) బాధ తగ్గకపోతే డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళవలెను.

విశిష్టమైన లక్షణములు కలిగిన మరణం సంభవిస్తుంది. అంటే పాము కనుబొమల మధ్య, ముక్కు చివర లేదా కరచినచోట నొప్పి ఎక్కువై రక్తం ప్రసరించిన కరచిన చోట చుక్కా ఆకారము గుర్తుపడిన అతడు బ్రతకజాలరు.

తేలు కరచిన ఎడల చికిత్స చేయు విధం:

దీనికికూడా పాము కరచిన చేయు విధానమే. కరచినభాగం కొంచెం పైభాగం ఒక్కతో కట్టుకట్టాలి. తరవాత కరచిన స్థలమును కత్తితో కోసి కొంచెం గుర్తు పెట్టి దానిమీద పొటాషియమ్ పర్మాంగనేటు వేసి దానిమీద నిమ్మరసం పిండాలి. లేదా ముల్లంగి గడ్డను కొంచెం ఉప్పు కలిపి మెత్తగా పొడిచేసి తేలు కరచిన భాగమున పూయాలి. ఇదికాక పోతే మిరియాలు, జిల్లేడుపాలు మిశ్రము చేసి ఆ భాగమున పూయాలి. వేసిన తరవాత బొటనవ్రేలితో రుద్దాలి. లేదా జిల్లేడుపాలలో ఇంగువను కలిపి మాత్ర పై జాలో చేసి నీరెండలో (అంటే ఎక్కువ ఎండ ఉండకూడదు. నీడలో అయినా ఫరవాలేదు.) ఎండబెట్టి బాటిల్‌లో వేసి అట్టే పెట్టుకోవచ్చు. ఈ కరచిన వాళ్ళు వచ్చినప్పుడు ఈ మాత్రను ధాతుమీద పెట్టి కొద్దిగా నీరుపోసి ఈ మాత్రను కలిపి ఆ కరచిన స్థలమునందు పూయాలి.

నీళ్ళలో జారి పడినప్పుడు:

నీళ్ళలో పడిన వ్యక్తిని బయటికి తీసి అతనిని తడిబట్టలు విప్పి, శరీరమును బాగుగా వేడిచేయాలి. తరవాత అతనికి పొడి బట్టలు కట్టాలి. త్రాగిన నీరు బయటికి రావలెననిన, వ్యక్తిని బోర్లా

నీరా

పడుకోబెట్టి, పొట్టక్రింద దిండును పెట్టి వీపు మీద సావకాశంగా వత్తడం, వదలడం చేయాలి. తరవాత వెల్లకిలా పడుకోబెట్టి పై చెప్పిన విధంగానే చేయాలి. ఈ విధంగా చేసిన ఆ వ్యక్తి త్రాగిన నీరు నోటి నుంచి బయటకి వస్తుంది. ఏడెనిమిది సార్లు చేసిన అప్పుడు ఆ వ్యక్తికి ఊపిరి బాగుగా ఆడుతుంది.

వాంతులు, అజీర్ణం మలబద్ధం:

కేవలం వాంతి అవుతున్న ఏలకులను పొడిచేసి అర చెంచా రోజుకి మూడు సార్లు తేనెతో కలిపి ఇవ్వవలెను. ఈ విధంగా వాంతులు తగ్గువరకు ఇవ్వాలి.

ఒకవేళ వాంతులు, అజీర్ణం, మలబద్ధం ఉన్న వారికి మాజీఫల రసాయనం (మెడికల్ షాపులో దొరుకుతుంది) ఇవ్వాలి. దీనిని పెద్దవారికైతే మూడు చెంచాలు. రోజుకి రెండుసార్లు, పిల్లల కైతే ఒకటిన్నర చెంచా రోజుకి రెండు సార్లు నీటితో కలిపి ఇవ్వాలి. ఒకవేళ ఈ రోగంతో చాలా రోజుల నించి బాధపడితే ఈ మాజీఫల రసాయనంతో పాటు అభయాశన్ లేదా పాచనాల్ రెండు మాత్రలు రోజుకి రెండు సార్లు భోజనానంతరం వాడాలి.

ఈ పై రోగములున్న వ్యక్తి పంచదార, ఉప్పు, కారం, పులుపు, మసాల, గోంగూర, మాంసం, వంకాయ, అనపకాయ, తుమ్మడికాయ తినకూడదు. పగలు నిద్రపోవుట, రాత్రి మేలుకొనుట కూడా మంచిదికాదు.

కామర్లు:

ఈ రోగం వస్తే క్రింద చెప్పిన లక్షణములు కలిగి ఉంటాయి.

కళ్ళు, గోళ్ళు పసుపు రంగుకి మారుతాయి. ఇవి ఒక్కొక్కసారి తెలుపురంగు కూడా కలిగి ఉండవచ్చు. విరోచనాలు, వాంతులు, జలుబు, జ్వరం మొదలగు లక్షణములు కలుగును.

ఈ కామర్ల రోగికి పది పది హేను రోజుల వరకు పల్చని మజ్జిగన్నం మాత్రమే పెట్టాలి. ఆనందోదాయక రసం, త్రికరణ చూర్ణం వేడి నీళ్ళతో కలిపి ఇవ్వాలి. లేదా పన్నెండు ఆముదం గింజలు, అరతులం కలకండ, ఆరు ఏలకులు బాగుగా పొడిచేసి దానిని మూడు సమభాగాలు చేసి రోజుకి మూడుసార్లు పాలతోపాటు తీసుకోవాలి. ఆల్లోపతిలోను మందులున్నాయి.

చెవి నొప్పి:

చెవి పోటు లేక నొప్పి పుట్టితే తెల్ల ఉల్లిపాయల రసం తీసి దానిని బాగుగ కాచి, చల్లారపెట్టి దానిని రోజుకి రెండు లేక మూడు సార్లు చెవిలో వేయాలి.

ఒకవేళ చెవిలో చీము కారితే నిమ్మకాయ రసంలో కొంచెం ఉప్పు మిశ్రమం చేసి రోజుకి మూడుసార్లు చెవిలో వేయాలి. లేదా పసుపు, అల్లం సమ భాగంలో మిశ్రమంచేసి, బాగుగా పొడిచేసి రోజుకి రెండుసార్లు చెవిలో వేయాలి.

జ్వరము వచ్చినప్పుడు మనము తీసుకొనవలసిన జాగ్రత్తలు ఏమనగా రోగి నుదుటి మీద చల్లటి బట్టను పెట్టవలెను. త్రాగటానికి నీటిని బాగా కాచి చల్లార్చిన నీటినే ఇవ్వవలెను. నీలం రంగు గ్లాసు లోని తేనెని రెండుసార్లు మూడు చెంచాలు పెద్దవారికి, చిన్నవాళ్ళకి ఒక చెంచా రోజుకి రెండుసార్లు ఇవ్వవలెను. లేదా తులసి కషాయాన్ని పై చెప్పిన పరిమాణం ప్రకారం ఇవ్వాలి.

గొంతులో ఏదన్నా చిక్కుకుంటే:

పెద్దవాళ్ళకి సావకాశంగా మెడ వెనక భాగమును కొట్టవలెను. పిల్లలకి అరటి పండు ఒలిచి ఇవ్వాలి. లేదా జీలకర్ర పొడిచేసి నీళ్ళలో కలిపి ఇస్తే రెండు సార్లు వాంతి అగును. తరవాత ఆ వ్యక్తికి పాలను త్రాగటానికి ఇవ్వవలెను. ఇది కాకపోతే 16 బొప్పుల చింతపండు రసంలో ఉప్పుని కలిపి ఇవ్వవలెను. దీనిని త్రాగిన వారికి ఎటువంటివి వెంటనే కక్కే విరుచును. ★

“లోపలికి రండమ్మా!” అన్న ప్రభ పిలుపుకి శివకుమార్‌గారు తెప్పరిల్లి, “రాజీ! లోపలి కి వెళదాం, పద” అంటూ కూతుర్ని గుండెల దగ్గరగా తీసుకుంటూ లోనికి నడిచారు. విడివిడిపోతే మళ్ళీ, తమకు దూరమయి పోతుందేమోనన్నట్లు రెండువైపులా రమను ఆప్యాయంగా పట్టుకుని నడుస్తూన్న రాజేశ్వరి, శివకుమార్‌లను చూస్తూ ఉంటే ఇటువంటి తలిదండ్రులను విడిచి ఈ పిల్ల ఎందుకు వచ్చింది చెప్మా అని ఆఫీసరుగారు వింతగా చూస్తున్నారు. రమ చెప్పిన రెండవ కథ నిజమే నన్న నమ్మకం వచ్చి లోలోపలే ఆమె ఎడ్వెంచర్‌కి నవ్వుకుంటూంది ప్రభ. ఇవేమీ తెలియని ప్రభ తల్లి వచ్చిన వారిని సత్కరించడానికి లోపలికి వెళ్ళి కాఫీలు తయారుచేసి తీసుకు వచ్చారు. అంతా కూర్చుని కాఫీలు తాగుతూ ఉండగా ప్రభ తనకు శాంతి చెప్పిన కథ చెప్పి, “ఇది నిజమేనా, రమా?” అని అడిగింది. అంతవరకు ఉన్న బెంగంతా పోయిన రమ “అవును, డాడీ, మిమ్మల్ని సర్ప్రయిజ్ చేద్దామనుకున్నాను. ఛ ఛ! నా ఎడ్వెంచర్ పాడుచేసి మీరు వచ్చేశారు” అంది నవ్వుతూ.

“బాగుందమ్మా, నీ ఎడ్వెంచరూ, సుప్రయిజూ! మా అదృష్టం బాగుంది కనక దేవుడు నిన్ను ఈ ఆఫీసరుగారి దగ్గరకు చేర్చాడు. లేకపోతే ఏమయి ఉండేదో” అంది రాజేశ్వరి.

“అవునండీ. బయటకు వచ్చిన అమ్మాయిలకు రక్షణ లేదీ రోజుల్లో” అంది ప్రభ.

“చవకబారు కథలు, నవలలు చదవడం, వచ్చిన సినిమా అంతా చూడ్డం వల్లంటే వింటేనా?”

“కాని పాపం! రమకు హీరో మాత్రం దొరకలేదు” అంది అప్పుడే లోపలికి వచ్చిన శాంతి. అందరూ నవ్వుతున్నారు. ★